

щото, нѣма нужда да прибѣгваме до свидѣтелски показания, да влизаме въ тѣхното анализирване.

Иде на рѣда си участието на подсѫдимия — Константинъ Поповъ въ Набоковата чета.

Г-да сѫдии! Второто прѣстѣпление, въ което се обвинява К. Поповъ, е земанието му участие въ Набоковата чета, която прѣзъ 1887 год. — прѣсно е на всички ни въ ума — бѣше се организирала въ Цариградъ, бѣше прѣминала морето съ единъ гръцки параходъ и навлѣзла въ България, съ цѣльта да подбуди населението да въстане противъ законно установенитѣ власти. Безсмыслица е, г-да, цѣльта, която си бѣ задала тая чета. Въ състояние ли е тя да възбуди такова въстание въ страната и да я накара да се откаже отъ народното си прѣдставителство, за да се присъедини къмъ една политика, чужда на националнитѣ ни стрѣмления. Но, г-да, отъ една чета, каквато е Набоковата, състояща отъ 40—50 души не е могло да се искатъ такива резултати; достигнало сѫ е едно, да се докаже прѣдъ свѣта, че България е въ революционно състояние, че тамъ нѣма хора, които могатъ да взематъ властъта, че нѣма миръ и тишина, че между населението владѣе суматоха, че България не е въ състояние да води собственна национална политика въ международно отношение и че българитѣ, оставени сами на себе, не сѫ въ състояние да запазватъ рѣда у дома си. Искало сѫ е да се докаже, че безъ покровителството, до което се домогватъ нашите самозванни покровители, истинскитѣ наши освободители, ний не можемъ да живѣемъ. Това сѫ причинитѣ, за прашанието на такива четици. Искало сѫ е да се прѣдстави прѣдъ свѣта, прѣдъ силитѣ подписавши Берлинския договоръ, че едно прѣимущество, единъ pr ponderance, по управлението на страната принадлѣжи по право на Руссия. Че не е само моралната обязанностъ, която ний чувствува по отношение на нашата освободителка, но че тукъ има нѣщо повече, нѣщо позитивно, което ний дължимъ и до което Руссия трѣбва да се добие. Това е трѣбало да се прѣдстави на ония, които сѫ подписали тая книга, съ която е санкционирано нашето сѫществуване като народъ и въ което сѫществуване тѣ имать интересъ. Ако тѣ се противяватъ на домогванията, то тѣ не пазятъ съ това нашиятѣ интереси, тѣ пазятъ своитѣ собственни.